

Dosarul nr. 2rhc-20/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul Rezina (jud: I. Negreanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: O. Sternioală, G. Stratulat, I. Bejenaru, M. Pitic, A. Cobăneanu)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de Societatea Comercială „Bagser - Service” Societate cu Răspundere Limitată

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Bristar Grup” împotriva Societății Comerciale „Bagse - Service” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Imandii, casată integral decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținută hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, prin care a fost parțial admisă acțiunea

constată:

La 23 mai 2016, SRL „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Imandii, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SC „Bagser - Service” SRL cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în perioada 01 iulie 2015 – 30 iulie 2015, SRL „Bristar Grup” a livrat în beneficiul SC „Bagser - Service” SRL beton cu malaxorul în sumă totală de 25 000 de lei.

Faptul livrării betonului este confirmat prin facturile fiscale seria FB nr. 7756659, seria FB nr. 7756660, seria FB nr. 7756691, toate din data 01 iulie 2015, și factura fiscală seria FB nr. 8156118 din 30 iulie 2015, care sunt semnate de ambele părți și confirmă livrarea betonului.

A menționat că pârâta nu a achitat costul mărfii livrate, astfel soldul datoriei de bază scadente constituind suma de 25 000 de lei, fapt confirmat prin actul de verificare

a decontărilor reciproce între SRL „Bristar Grup” și SC „Bagser - Service” SRL conform situației din 20 mai 2016.

Adresarea înaintată pârâtei în vederea restituirii în mod extrajudiciar a sumei datorate nu s-a soldat cu succes.

A susținut că obligația pârâtei de a achita suma datoriei de bază a devenit exigibilă la 25 februarie 2016, dată la care au expirat 7 zile bancare acordate prin somația nr. 09 din 11 februarie 2016 pentru achitarea benevolă. Prin urmare, ca rezultat al neexecutării somației, pârâta cu începere din 25 februarie 2016 este în întârziere.

Întrucât obligația pârâtei de a achita o sumă de bani reprezintă o obligație pecuniară, acesteia cu începere din 25 februarie 2016 i se aplică în temeiul art. 619 alin. (2) Cod civil, dobânzi pe perioada întârzierii.

Și-a întemeiat cerințele în baza dispozițiilor art. 514, 572, 575, 617, 619, 753 alin. (1) Cod civil.

Ulterior, reclamanta a depus cereri de concretizare a pretențiilor, în cele din urmă solicitând încasarea de la SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul său a sumei de 25 000 de lei cu titlu de datorie de bază, 7 662,67 de lei – dobânda de întârziere, 979,88 de lei ce reprezintă cuantumul taxei de stat achitate la îniantarea acțiunii și sumei de 4 000 de lei – cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, acțiunea a fost parțial admisă.

A fost încasată de la SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul SRL „Bristar Grup” suma de 32 662, 67 de lei ce constituie datoria contractuală, 979,88 lei – cheltuieli judiciare compuse din taxa de stat și 3 500 de lei – cheltuieli de asistență juridică.

În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către SC „Bagser - Service” SRL, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 8 septembrie 2018, SRL „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Iamandii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 18 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Iamandii, casată decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținută hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

La 28 februarie 2019, SC „Bagser - Service” SRL a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea integrală a deciziei instanței de recurs, cu menținerea deciziei instanței de apel.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că instanța de recurs a desconsiderat faptul inexistenței cărorva acte juridice încheiate în scris între SC „Bagser - Service” SRL și SRL „Bristar Grup”, expres prevăzute și stabilite în art. 210 Cod civil.

A indicat că circumstanțele importante pe care prima instanță le-a considerat constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, acestea au constituit doar niște presupuneri și concluzii indirecte contradictorii cu circumstanțele pricinii.

La 9 aprilie 2019, SRL „Bristar Grup” a depus referință la cererea de revizuire, prin care a solicitat respingerea acesteia ca inadmisibilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Potrivit art. 449 CPC, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă;

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei;

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;

e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Prin prisma prevederilor legale susmenționate la caz se constată că motivele invocate de către SC „Bagser-Service” SRL în susținerea cererii de revizuire se referă la dezacordul acesteia cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de recurs pe parcursul examinării cauzei pe cale ordinară și nu relevă prin prisma art. 449 CPC careva temeiuri legale ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

Astfel, pretensele ilegalități comise de către instanțele judecătorești nu constituie temeiuri de revizuire în sensul art. 449 CPC, neputând deci fi considerate ca temeiuri acceptabile și concludente în vederea admiterii cererii de revizuire.

Or, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și jurisprudența CtEDO potrivit căreia, dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 §1 din Convenție, presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. România, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *resjudicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea Comercială „Bagser - Service” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Bristar Grup” împotriva Societății Comerciale „Bagser - Service” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Ala Cobăneanu